

Ministerie van Economische zaken
t.a.v. de minister
Postbus 20401
2500 ER 's Gravenhage

CC Bestuur NVVK
t.a.v. mevr. J. de Kock
Gebouw Singelborgh
Catharijnesingel 30d
3511 GB Utrecht

Houten, 12-7-2013
Betreft: reactie op voorlopig concept AmvB art. 48 Wet op Consumptief Krediet Wck
Inzake: Vrijstellingstellingsbesluit schuldbemiddelaars

Geachte heer Kamp,

Na kennis genomen te hebben van de voorgenomen tekst betreffende de nieuwe AmvB die de vrijstelling regelt inzake het verbod op schuldregeling voor schuldbemiddelaars, zoals deze zal worden opgenomen in art. 48 van de Wet op het consumptief krediet, verzoek ik u vriendelijk kennis te willen nemen van mijn volgende bezwaren en suggesties.

Ik hoop dat u na het lezen van mijn bijdrage in de discussie rondom de definitieve vorm van art. 348 Wck zich wilt laten inspireren door mijn opmerkingen.

Hoogachtend

Solventium b.v.

Gerard Vriesenga

Directeur.

1) T.a.v. de begripsbepaling art. 3.1

- a. Indien schuldbemiddelaars geen declaratie in rekening mogen brengen voor hun verrichtte werkzaamheden tijdens het schuldhulptraject, als niet alle schuldeisers akkoord gaan met het gedane voorstel:
 - i. Ontstaat er een rechtsongelijkheid met de beroepsgroepen die genoemd worden in art 48. Onder 1c.. Zij mogen wel per gewerkt uur declareren, ongeacht de uitkomst van de schuldhulpverlening.
 - ii. Als de wetgever beoogt de schuldbemiddelaars gelijk te stellen aan de reeds gemelde beroepsgroepen, dan moet er geen koppeling worden gemaakt tussen het behaalde resultaat en het toestaan van het indienen van de declaratie.
 - iii. Door deze "no cure no pay" constructie krijgt de schuldbemiddelaar een ongewenst belang bij de uitkomst van zijn bemiddelende werkzaamheden.
 1. Hierbij zou "aan de poort" al een schifting kunnen ontstaan van meer of minder kansrijke zaken. Hierdoor zouden zaken juist wel, of juist niet aangenomen kunnen worden. Deze gang van zaken leidt tot ongewenste discriminatie van dossiers, met alle gevolgen van dien.
- b. Indien een schuldbemiddelaar bij het behandelen van een dossier het risico moet nemen dat hij niet betaald zal worden voor zijn diensten dan zal dat ongetwijfeld ten koste gaan van de kwaliteit van de schuldhulpverlening.
 - i. De kosten die een schuldhulpverlenende organisatie (hoe klein ook) moet maken om in kwalitatieve zin goed tot optimaal te presteren zijn verhoudingsgewijs enorm. Het bijhouden van de hoeveelheid wetskennis, de te behalen PE punten, de te bestuderen jurisprudentie, en de verbreiding van kennis, alsmede het archiveren van dossiers vragen al bijna 0,20 fte. per full-time kracht en brengen behoorlijke bedrijfskosten met zich mee.
 - ii. Men vraagt wel om een goed opgeleide (H.B.O. +) schuldhulpverlener, maar wenst hier niet voor te betalen, althans pas bij behaald succes. Maar staat de wetgever wel stil bij alle diensten die tussentijds al worden verleend en waarvan de cliënt en de schuldeisers direct al profiteren! Zelfs al voordat ook maar een betalingsvoorstel wordt gedaan?
 1. Al in het eerste gesprek bij de aanmelding wordt met de cliënt een eventuele crisissituatie besproken. Als hier sprake van is, dan wordt daar onmiddellijk actie op ondernomen.
 2. Bij de intake worden de inkomsten vergeleken met de uitgaven en indien noodzakelijk wordt getracht middels budgetcoaching financiële stabiliteit te creëren.
 3. Gedurende het schuldbemiddelingstraject, wordt een aanvang gemaakt met Financieel Beheer. Hier wordt na bepaling van het Vrij Te Laten Bedrag (VTLB) het meerdere beschikbare bedrag op een spaarrekening gereserveerd voor schuldeisers.
 4. Teneinde een geslaagd minnelijk traject te realiseren, zal in voorkomende gevallen de Rechtbank worden verzocht om de weigerende crediteuren een dwangakkoord op te leggen.
 - a. Alleen met het samenstellen van het dossier bestemd voor de Rechtbank, waarin verzocht wordt om behandeling van het dwangakkoord dat samen (men is verplicht beide dossiers bij de Rechtbank in te dienen) met het dossier waarin om toegang tot de WSNP wordt verzocht is al zo'n 16 uur gemoeid.

5. In elk geval kan men stellen dat in het huidige concept volledig voorbij wordt gegaan aan zo'n 35-45 uur arbeid die op eigen risico door de schuldhulpverlener wordt geïnvesteerd voordat bekend wordt, of het minnelijk traject is geslaagd.
 - a. Indien dit concept van het onderhavige AmvB werkelijk wordt aangenomen, wat stelt de wetgever zich dan voor bij het tarief dat uiteindelijk in rekening zal moeten worden gebracht?
 - i. Hierbij spelen de volgende criteria een belangrijke rol:
 - 1) Niet alle zaken worden succesvol afgewikkeld. Veel zaken eindigen in een WSNP procedure. Hiervoor kunnen dus geen bemiddelingskosten in rekening worden gebracht, terwijl hier van de schuldbemiddelaar een maximale inspanning in uren is gevraagd. Geschat wordt 1 geslaagde zaak op 4 dossiers.
 - 2) rekening houdend met de bruto uren, genoemd bij punt 1.b.i.
 - 3) Voor erkende schuldbemiddelende bedrijven wordt een positief eigen vermogen verlangd. (Bij openbare aanbestedingen voor schuldhulp door gemeentes wordt een "BBB rating" gevraagd inzake financiële beoordeling. Het NVVK vraagt min. 20 % eigen vermogen)

2. T.a.v. de begripsbepaling art. 4.3

- a. Als de kosten door een schuldbemiddelaar(schuldhulpverlener) in rekening mogen worden gebracht, zonder dat de wetgever hiervoor een regel stelt, terwijl zij wel bepaalt wanneer er niet mag worden gedeclareerd, dan is hier sprake van een onlogische concurrentieregulering.
- b. Mijn voorkeur gaat uit naar een vrij marktmechanisme. Laat de consument (schuldenaar) kiezen bij wie en met welke condities hij zich kan verenigen.

3. T.a.v. de aanname dat het akkoord gaan met de schuldregeling door zowel schuldenaars en schuldeisers ten goede zal komen van de kwaliteit van het schuldbemiddelingstraject.

Art 2.3 laatste zin, derde alinea, hoofdlijnen van het vrijstellingsbesluit.

- a. Hierbij wordt aangenomen dat de schuldbemiddelaar beter zijn best zal doen om een akkoord te bereiken als hij hiervoor uitsluitend beloofd wordt na een geslaagd minnelijk traject.
 - i. Deze aanname mist elke grond. Het beroep van schuldhulpverlener vraagt om specifieke kennis en een mensgerichte consulent die in elk dossier zijn best doet.
 - ii. Deze aanname kan ook andersom worden uitgelegd: De wetgever begrijpt dat in een "hopeloos dossier" de schuldhulpverlener niet gemotiveerd zal zijn, om zijn best te doen om het traject tot een goed einde te brengen.

4. T.a.v. De vergoeding mag niet ten laste komen van het Vrij Te Laten Bedrag (art 3 derde lid Vrijstellingenbesluit)

- a. Als de vergoeding moet worden voldaan uit "de boedel" dan zal bij vergelijkbare zaken die door externe schuldbemiddelaars worden behandeld, minder kans zijn op een akkoord, omdat in vergelijking met zaken die door de gemeentelijke afdeling schuldhulp worden afgewerkt meer geld beschikbaar zal zijn, omdat daar geen declaratie moet worden voldaan uit het voor de schuldeisers beschikbare budget.

5. T.a.v. Maximum vergoeding uit boedel.

- a. Is er een onderzoek gedaan naar de door schuldeisers als maximaal geaccepteerde vergoeding voor de werkzaamheden van de schuldbemiddelaars?
- b. Is er onderzoek gedaan naar de bereidheid van schuldeisers om de schuldhulpverleners ook te betalen voor hun werkzaamheden, ook al leidt deze inspanning uiteindelijk niet tot een geslaagd minnelijk traject.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-